

تاسہت

شکنپیش نهیتیه کانی خوی سوتان

خوکوشته که. سوتانی پیست: دوزده
له سرده زمی خوی مانیفیسته کات،
بین شهودی هیچ خودایه ک گهمهی
تیادا بکات و دسه لایشی هیبت
به سریدا. به جوئیک له جووه کان.
لیزددا (ناوچوو درجه) دین بهیه ک،
یان زوتر بونه تمهیه ک. به مانایه کی
تر همر هه مومن، له ئاشکرابونی
تاییدیای ناووه دی / دهروهی جهسته که
لعناؤ سوتاننده که داین، هست به توان
ده کهین. توانی یئمه له بینینی
روداوه که دایه، چیدی، ئه گهر لعناؤ
سکریتی تله فیزیونه کانیشه و بویت
له بو بینینیه که، یان لعناؤ لامپرهی
رۆژنامه کانه و بیت. وینهی (گوپه به
کومله کان) باشتین یه لگه بون، بو
بونی هستکردن به توان، هستکردن
به توان و کو کوردیک له برد
سکرینی تله فیزیونه کاندا، ته اوی
(بیره وردی) کومله کوژی زیندو
ده کرده و جاریکی تریش. ثم
هستکردن به توان، وک ئه وهیه که
هست به بیدسه لاتی بکهین له برد
تماشا کردنی (توانند)، چونکه له
راستیدا، شهودی غایبه، شتیکه که به
نایو مۇرالله دددویت، وانه (خودا)
هیچ بوئیکی نیه لیزددا. هست به
توان ده کهین، به لام له هسته
فیزیکیه کیدا هه مومن له گمل
جهسته که دا ناسوتین، بله لکو ئه وه
جهستهی خویه تی خویه کوژیت به
تننیا. هستکردنی یئمه مرۆڤ به
توان، ناسینه وهی هملوم رجمانه وه ک
مرۆڤ لعناؤ ئه سەم جیهانه دا. ثم
هستکردن به توان، پیوسنیه کی
وجودیه، که هست به توانکردن که
وک کو مامله دیه کی مرۆڤانه مان بو
بکات وايىه، پرسیارىک
بهره مداده ھینیت، ئەويش: ئایا یئمه
چەندە مرۆڤین؟ ئه گهر تەلاقدان، و
ئامیزیکردن وه یېت به جوایدا، و
فورمیک یېت له تەنهای، ئەوا خو
سوتانندن ئامیزیکردن وهیه به تەزەلداو
خوشه ویستی کردىش له گمل خودی
مردندابه سەر ژیاندا، فۇرمى
جیابونه وو تەنهایه: واتە، ئەمە
تەلاقدانی هەمو جیهانه. به لام چۈن
مردیک مە گەر خۆسوتانندە که بو
خوی بزانیت به راستى. به مانایه کی
تر، يە كىك تاكو بەھو شیوهیه
نەسوتاپت، ناتوانیت لەو خۆ سوتانندە
تېگات، و نازانیت ئەۋازاره گەورەیه
چى دەگىھینیت. لەناو چەمكى
سوتانندى، روپەر وپونه وھی ئاڭر ھەي
بەرامبەر (پیست او بەرامبەر بونى
تەواوى (جەستە). سوتانی پیست،
سوتانی رۆخى مرۆڤە له نېتو
درکەھوتوبى خویدا وکو بونى
لاشە کەدی (وک کو رۆخساري مرۆڤ
لە دەرەوە)، درکەھوتى لاشە کەدی
حەقىقەتى هەمو شارداراھىي و
نېئىنە کانى ناووه دیت به راستى.
نېئىنە کانى لاشە، يېگۈمان بە هەمو
جوئىک پابەندە بە ژیان و بونى
لاشە و لعناؤ شۇنىندادو ھەرەوھا
پەيوندەيە کانى بە هەلۇومرجى ئازادى
و لېرىالىزەمەوە. ئايديا و رادىكالىزىمى
بېر کردنە وھ خۆکوژە کەيە. به لام له
ئىمچى سوتانندى، وک دۆزەخىنک بۆ
تماشا کردن، ئەمەيش بەشىکە لە
رەنگانەمەدی پېشکەش سکردنى
دۆزەخىنکى زیندو لەناو خودی ئەمۇ
پەيوندەنائىيە کە رېنگا خۆشكەرن، يان
دېبە خودى (گازۇپل و باروت) بۆ
پېرچى ئەم خۆ سوتانە.

بیرکردنده له خوسته، چون وله
به کیک ده کات نیگه ران بیت و
دوزخی بزی ئاوایش واپسیده کات، نه
توانیت بخوتت. وه شهود (نهناییمه)
کیوران ثامازه بز ده کات، له
سیمبلیزمی خوکوژیه که دا مانوه
راده گرت، که به جهیشتنی هه مو
شتیک کوتایی دیست، چونکه،
بینگومان شهوده لیزدا باخته، یان
دهیت به شیوه زور قوله که
لیکدانه وی بز دکریت، ناسته
سايکلوزیه کدیتی بز خوکوژی و
خوسته، که لمناو فهزایه کی زور
بیزارو تهباوا پهراویزو میلانکولیدا
دهزی. ثاماده بون بز خوسته،
جوریکه له پوست-مردنیش به
راستی، که زوتر بیزکی زوری
لیکراوهه ورد. مرؤف شه گهر زوتر به و
شیوه بیری له شاگر کدیت و،
دیاره هه میشه ثارهزوی (مردنی) کرده
له هه مو سایتکی زیانید؟ یاری کردن
به شاگر، هیچ گومانیکی تیادا نیه،
که پیش وخت سوتانیک لمناو ناووهدا
ئاگرگی گرتوده بونی هبو،
درؤازیکی قیامه و حشرگهرا
لمناووهیدا وه کو دوزیک هه لساوه.
سوتانیک، ئاگرگی نیگه رانی و
شپزهی و بیزاری سهه رهتا کانیتی،
نه مهیش، نه که هرهستکردن به و
نهناییمه زور قورسمی (کیوران)
له سرهوده ثامازه بز ده کات، به لکو
پاکردن له نهه بونی رینگاو
چاره سرهکردن کانیش به راستی!!
به لام بیرمان نهچیت، من هرگیز له
دردوهی که کیمدا شهوده بیرینه وی
کیوریان به اورد ناکه، چونکه
کیورانسان تهباوا له چرکردنده
باخته که دا ورگرته.

ثاماده بون بز خوکوژی، به
تابیهتی شهوده لیرددا مدبسته (خو
سوتانندی) ژنان و کچان وه ک
دیارده کی زقی کومله لگای
کورده و کومله لگا هاوشیوه کانی
وکه تیمه، به هه مو شیوه ک
کارلیکی سایکلوزیه ههیه که له
درهوی کارلیکه سو سیوپولیتیک و
تابویه کانه و دریز دهیتهود. چونکه
ئه و کارلیکه دهه کیانیه، واله
به کیک ده کات سیسته می ناووه
 بشوست و بپیاریکی به شیوه يه بدات،
چونکه هیچ پنگکایه کی تری نیه،
یان نه توانیمه هیچ رینگایه کی تر به
دیسکات و بدوزنیته و. واته خیزان و
کومله لگایش، رینگای تریان پیتهداوه.
هر لبره نهه مهیه فاكته
سو سیوپولیجیه کان، دهنه بونیادی
به رهه مهنتانی فاكته سایکلوزیه کان
لمناو خیزان و کومله لگادا. به لام هر
لبه ردهم شه قیرانه زور شالوزددا
"خوکوژی له دواي خوی را دهی
شوهی که بز زیاراتین بهشی له و په
باسکردنوه ده مینیمه و" واته
هملومه رجی خوکوژیه که هرچیه ک
بیت، گومانی تیادا نیه، به دواي
خویدا تمواوی شته کان هینده شالوزو
قیران اوی تر ده کات. ده توانم بیشم،
خوکریه که له سهه بناغه
کاردانه و کانی هملومه رجی زیانی
تاکه که سه دیته کایمه و، به لام به
کاریگه مری فاكته
کومله لیته کانه و. بینگومان تاک
لمناو کومله لگادایه و، هه رووهها
کاریگه مری کومله لگایش لمناو خودی
تاکدایه. واته له فهزایه جیهانی
که سه خکه دادا به که دهندوه که ک